

ת"פ (כפר סבא) 53930-10-22 - מדינת ישראל נ' ראודת טויל

ת"פ (כפר-סבא) 53930-10-22 - מדינת ישראל נ' ראודת טוילשלום כפר-סבא

ת"פ (כפר-סבא) 53930-10-22

מדינת ישראל

נגד

ראודת טויל

בית משפט השלום בכפר-סבא

[17.11.2024]

כבוד השופט, נשיא אביטל חן

החלטה

החלטה משלימה להחלטתי הקודמת מיום 10.07.24, לפיה לא ניתן להורות על שילובו של הנאשם בבית המשפט הקהילתי.

ברקע הדברים, הפניית נאשם שהורשע בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל") לבית המשפט הקהילתי, על פי החלטת סגן הנשיא כב' השופט עמית פרייז מיום 16.05.24. כנגד הנאשם הוגשו שלושה כתבי אישום, המייחסים לו שתי עבירות הלנה והעסקה בנסיבות מחמירות של תושב זר למשך יומיים רצופים או יותר, לפי סעיף 12א(3) (א) (לחוק הכניסה לישראל, ושתי עבירות של הסעה ברכב של תושב זר השוהה שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג) (1) (לחוק הכניסה לישראל).

החלטת כב' השופט פרייז הועברה לעיוני במסגרת זכות ההשגה של המאשימה על הפניית נאשם להליך הקהילתי בניגוד להסכמתה (סעיף 220ד(ב) (לחוק הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי" או "חסד"")).

בהחלטתי הקודמת, שניתנה לאחר עיון בכתבי טענות, בפרוטוקולים ובתסקירי שירות המבחן, מצאתי כאמור לדחות את הבקשה, ולקבוע כי אין מקום לשלב את הנאשם בהליך הקהילתי. ההחלטה הסתמכה על אופי העבירות שביצע הנאשם, חומרתן, ריבוי ונסיבות ביצוען, החרגתן מהליכי בית המשפט הקהילתי (תוספת שמינית לחוק סדר הדין הפלילי), וקיומו של עבר פלילי מכביד ורלוונטי באותו עניין, זה לא מכבר. בנוסף, נתתי דעתי לעובדה שהנאשם הופנה שלוש פעמים לשירות המבחן לביצוע בדיקת התאמה, בשתיים מהבדיקות הוא לא נמצא מתאים להליך הקהילתי, בהעדר הכרה בנזקקותו הטיפולית והתמקדותו בהיבט הסוציאלי, ובשלישית נמצא מתאים לאחר גילויי ניצני שינוי בתפישתו. באלה, לא היה די לשיטתי, כדי לשכנע ברצינות כוונותיו השיקומיות של הנאשם, בפרט בשים לב לנסיבותיו ולריבוי העבירות שביצע במועדן.

כחודש לאחר מתן ההחלטה, התכנסה ועדת היגוי המלווה את עבודתו של בית המשפט הקהילתי (בהתאם להוראות סעיף 220ז לחסד"פ), ובמסגרתה נדונה הפרוצדורה הראויה למימוש זכות ההשגה. הועדה המליצה על יישום זכות ההשגה באמצעות דיון פרונטלי במעמד הצדדים, אף אם החוק אינו מחייב דיון כאמור. בעקבות החלטה זו, בחלוף כחודשיים, ביקש הנאשם עיון חוזר בהחלטתי הקודמת באמצעות קיום דיון במעמד הצדדים.

המאשימה התנגדה לבקשה, אך בנסיבות שפורטו, ומאחר והחלטתי לאמץ את הצעת ועדת ההגוי ולקבוע שכל דיון מסוג זה יערך בנוכחות הצדדים, זומנו הצדדים לדיון. במהלך הדיון עלה כי ההליך המשפטי בעניינו של הנאשם עומד לפני טיעונים לעונש, וכבר הוגש תסקיר לסיום, בעל המלצות שיקומיות, בדמות מבחן, הארכת מאסר מותנה ושל"צ. עוד עלה, כי אין חולק שהנאשם נעדר מניע בטחוני, וכי האתגרים עמם הוא מתמודד עומדים בזיקה ישירה לביצוע העבירות (פרוטוקול ע' 19 ש' 21-24). הנאשם בדבריו הביע רצון עז להסתייע בגורמים שונים על מנת ליישר אורחותיו, לפתוח דף חדש ולעצור את מעגל העבריינות אליו נכנס.

שבתי ושלתי את עניינו של הנאשם. מחד, אין חולק שמדובר בעבירות חמורות ביותר. ריבוי, כמו גם הישנותן, מקימים אינטרס ציבורי ראשון במעלה למנוע את כניסתו של הנאשם להליך הקהילתי ולמיצוי הענישה בעניינו. ולו על מנת להרתיע אותו ואת הרבים מביצוע עבירות, שאחריתן מי ישורנה. מאידך, ניצב בפנינו נאשם עם נסיבות חיים חריגות ביותר, שמניעיו לביצוע העבירות שונים מהרגיל, ונראה כי לעת הזו, סוף כל סוף, חל שינוי של ממש ביחס להכרתו בעומק נזקקותו השיקומית.

במכלול האמור, ומבלי לחזור בי או לסייג את הקביעות העקרוניות והפרטניות בהחלטה הקודמת, סבורני כי יש לשנות בעת הזו ובמקרה המורכב שבפני את מסקנת ההחלטה, ולאשר את הפניית הנאשם להליך הקהילתי.

הנאשם מצוי בישורת האחרונה של ההליך הפלילי, כשבדיו המלצה שיקומית מאת שירות המבחן. בחירתו גם בשעה זו לנקוט, בכל דרך, על מנת לאפשר את שילובו בהליך הקהילתי, שצפוי כידוע לארוך זמן רב ולחייבו במאמצים רבים, יכולה להעיד על כנות הצהרותיו. זאת, מבלי להתעלם מקיומו מאסר מותנה חב הפעלה, ובהתחשב במנעד הענישה ובאופני ריצוי עונשי המאסר המוכרים.

גם חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, והעובדה שבמשך השנתיים החולפות לא נפתחו תיקים חדשים כנגד הנאשם, תומכים ברושם אודות השינוי התודעתי שחל בו. ומעל כל אלה, התרשמותי הבלתי אמצעית מן הנאשם משיחה באולם בית המשפט. דבריו היו כנים, יצאו מעומק הלב והעידו על רצינות כוונותיו, לו רק יתמיד בכך.

גם בהתייחס לאינטרס הציבורי, שהינו ללא ספק בעל המשקל המכריע בתיק זה, נראה לומר כי שילוב הנאשם בהליך טיפולי אינטנסיבי ומשמעותי מהווה ניסיון אחרון, שאין בלתו, לעצירת מעגל הפשיעה בעניינו.

בשולי הדברים אדגיש כי בית המשפט מזהיר ויזהיר את עצמו שלא להתעלם מחומרת העבירות בנסיבותיהן, ומהחרגת עניינו של הנאשם לפני משורת הדין. ברי כי במידה והנאשם לא ישכיל לשתף פעולה באופן מלא ובלתי מסוייג עם ההליך השיקומי, יבוא הדבר לידי ביטוי בסופו של ההליך, וגם בכך יישמר האינטרס הציבורי והרתעת הרבים.

סוף דבר, אני מורה כאמור על העברתו של הנאשם לבית המשפט הקהילתי.

החלטה זו תועבר לעיונו של סגן הנשיא כב' השופט פרייז ולכב' השופטת אופיר כתבי להמשך קביעה בפניה. ניתנה היום, ט"ז חשוון תשפ"ה, 17 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.